

Pirineus Digital, 13/03/26

La consellera Paneque destaca la sostenibilitat i l'accessibilitat del refugi del Niu de l'Àliga

Durant la inauguració també s'ha remarcat la temporada històrica que està vivint l'estació de muntanya

MARÇ 13, 2026

La consellera Paneque durant la visita al refugi del Niu de l'Àliga / GENCAT

REDACCIÓ (La Molina).- La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, Sílvia Paneque Sureda, ha inaugurat aquest divendres el Niu de l'Àliga, el refugi guardat més alt del Pirineu oriental, sobre el qual ha destacat: "Avui presentem el refugi adaptat a les condicions del present, més sostenible i més accessible".

La consellera ha situat aquesta actuació en el context d'una "temporada d'hivern 2025-2026 a les estacions de FGC que és històrica, amb xifres de visitants que superen set vegades els 20.000 diaris".

Segons ha explicat Paneque, "aquesta actuació forma part de l'aposta del Govern i de FGC per modernitzar les estacions de muntanya i adaptar-les als reptes del turisme actual". En els darrers dos anys, ha assenyalat la consellera, "s'han invertit més de quatre milions d'euros a La Molina, entre la reforma del Niu de l'Àliga i altres actuacions, com l'adequació de la Placeta o la millora dels sistemes de producció de neu per fer-los més eficients". En aquesta línia, el president de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, Carles Ruiz, ha destacat que, amb aquesta reforma del Niu de l'Àliga "hem generat un espai renovat, amb nous valors, amb més vides que les que tenia, amb una nova sala polivalent, un refugi ampliat i renovat i tot això amb l'objectiu de fer una passa endavant perquè els territoris -en aquest cas la Cerdanya- guanyin en competitivitat".

Un refugi sostenible i més accessible

El refugi, situat al punt més alt de l'estació de muntanya de La Molina, al cim de la Tosa, a 2.537 m, dins del Parc Natural del Cadí-Moixeró i al municipi de Bagà, es va construir l'any 1966. Ara s'ha renovat totalment amb l'objectiu de modernitzar-lo, oferir nous serveis i consolidar-lo com a referent del turisme sostenible al Pirineu.

Amb aquesta renovació, tal com ja s'ha explicat durant el seguiment de les obres, s'han adequat les habitacions i els banys públics del refugi, s'han construït unes àmplies terrasses i una nova sala polivalent per a la realització de tota mena d'esdeveniments. A més, també s'han millorat els espais de restauració, els accessos i s'ha creat un nou vestíbul de benvinguda, molt ampli, que serveix de distribuïdor per dirigir les persones a les pistes d'esquí, al restaurant o al refugi, i també està pensat com a zona de resguard.

Parlaments durant la inauguració del refugi / GENCAT

En la construcció s'han aplicat criteris de sostenibilitat i accessibilitat que han guiat totes les decisions tècniques del projecte. Pel que fa a la sostenibilitat, l'edifici reformat és energèticament i ambientalment eficient. Les façanes incorporen un recobriments tèrmic per conservar l'escalfor de dins, i els tancaments de les noves finestres eviten les fugues de calor. Els materials emprats fan el que s'anomena efecte hivernacle: s'han instal·lat plaques de policarbonat de 6 cm de gruix amb 11 capes d'aire que permeten captar la calor exterior i retenir-la a l'interior.

També s'ha ampliat la superfície de captació d'aigua en coberta i terrasses per a la seva posterior reutilització en els diferents dipòsits pluvials existents. L'anomenat impluvium, situat a la zona del vestíbul, és el que fa d'embut per recollir l'aigua del desgel de les teulades.

Pel que fa a l'accessibilitat, s'ha tingut en compte que qualsevol persona pugui accedir tant a la zona de restauració, terrasses i refugi, on es construirà una habitació per a persones amb mobilitat reduïda.

Amb aquesta reforma i millora el Niu de l'Àliga ofereix també nous serveis de cafeteria i experiències gastronòmiques d'alçada, a més de l'ampliació de llits i oferta al refugi guardat.

Un llibre que explica la història del Niu de l'Àliga

Durant l'acte també s'ha presentat el llibre *El Niu de l'Àliga*. Un refugi amb ànima, una obra que repassa la història de l'edifici i del seu entorn, recorrent els inicis de l'esquí a La Molina, l'arribada del tren, la instal·lació del primer remuntador mecànic de la península Ibèrica, els primers sistemes de producció

de neu artificial i la construcció del refugi l'any 1966. En el llibre també s'explica la primera gran reforma que hi va dur a terme FGC el 1985, quan va assumir la gestió de l'estació d'esquí i muntanya degana de l'Estat.

La presentació ha anat a càrrec de l'autora, la historiadora Montse Bofill i Corominas, i Lluís Rigat Tortis, fill del fundador de l'estació de muntanya.